

Drenthe

In Drenthe zijn de omstandigheden niet gunstig voor de ontwikkeling van een grofkeramische industrie. Er komt weinig klei voor, het gebied was vanouds weinig welvarend waardoor er weinig vraag naar steen was, en goede vaarverbindingen waren er tot in de 19^e eeuw nauwelijks. Wat in Drenthe wel in voldoende mate beschikbaar was, was brandstof in de vorm van turf. Klei of leem is er soms plaatselijk.

In de middeleeuwen zijn in Drenthe stenen gebakken bij Roden, als een productielocatie van het klooster in het Groningse Aduard. Ook zijn resten gevonden van middeleeuwse ovens bij Erm en bij Balloo. Hier zijn waarschijnlijk stenen gebakken voor parochiekerken.

Later krijgt ook de vestingstad Coevorden behoefte aan steen. Begin 17^e eeuw verschijnt hier een tichelwerk.

In de 19^e eeuw ontstaat er waarschijnlijk een grotere behoefte aan steen. Dan komen er steenbakkerijen die vooral voor de plaatselijke behoefte werken. Het ontstaan is soms direct te verbinden aan het tot ontwikkeling brengen van het Drentse platteland, zoals bij de steenbakkerij van de Maatschappij van Weldadigheid te Frederiksoord.

Begin 20^e eeuw zijn in het veenkoloniale grensgebied met Groningen twee fabrieken opgericht, die aansluiten bij de steenindustrie in het Groningse deel. Het gaat om 'De Twee Provinciën' te Nieuwediep bij Gieten, en om 'Kavelingen' bij Valthermond. 'De Twee Provinciën' moest in 1972 de deuren sluiten. 'Kavelingen' heeft het iets langer volgehouden, maar is ook gesloten. In de fabriek is nu een rommelmarkt gevestigd.
